

Dossier de Premsa

BLACK IS BELTZA

Fermin Muguruza

Exposició

21 juny – 28 agost 2016

Arts Santa Mònica

Claustre

ÍNDEX

1. FITXA DE L'EXPOSICIÓ	3
2. BIOGRAFIES	5
3. TEXT DEL CURADOR	7
4. ACTIVITATS PARAL·LELES A L'EXPOSICIÓ.....	10
5. CRÈDITS	17

BLACK

IS BELTZA

1. FITXA DE L'EXPOSICIÓ

Exposició

BLACK IS BELTZA

21 juny- 28 agost 2016

Claustre

Aquest projecte neix del desafiament que representa traslladar la novel·la gràfica *Black is Beltza* a l'espai expositiu d'Arts Santa Mònica. Aquesta novel·la gràfica és l'últim projecte que el músic i cineasta Fermin Muguruza ha realitzat en col·laboració amb l'escriptor Harkaitz Cano i el dibuixant Jorge Alderete.

La motivació per a la realització d'aquest projecte sorgeix quan l'autor descobreix a la premsa una imatge que alberga un conflicte que de forma paradoxal li resulta tan estranya com familiar: una imatge feta a Nova York l'any 1965 en la qual apareix la comparsa dels gegants de Pamplona, imatge típica de les festes de San Fermí, desfilant per la 5a Avinguda de Nova York, i amb un peu de foto on es pot llegir que a causa dels disturbis racials, es va prohibir la participació a la desfilada als dos gegants negres.

Prenent aquest fet històric com a punt de partida, Muguruza construirà el relat de Manex Unanue, la figura principal de la nostra història. La narració contarà des de la mirada d'aquest jove d'origen basc-francès, els esdeveniments que van marcar la convulsa societat de mitjan dels seixanta: els disturbis racials derivats de la mort de Malcom X, les excentricitats que van protagonitzar els personatges que albergaven el ja mític *The Factory*, les aliances entre els serveis secrets de la Divisió d'Intel·ligència cubana i els Blank Panthers nord-americans, la psicodèlia protohippie que va inundar els festivals musicals de l'època, els jocs d'interessos dels espies dels dos bàndols durant la Guerra Freda, l'esperit del Che al Congo, Algèria i la seva mort a Bolívia, i el nostre backyard: la decrepita i gris dictadura franquista.

En definitiva, la de Manex és una intrigant història que compagina la ficció amb la realitat; parla d'amor, de revolució i d'espionatge. Sempre acompanyada per una banda sonora com a teló de fons que es manifesta de manera gràfica i que ens transporta a l'època.

La exposició recull el material que directament i indirectament ha nodrit les diferents fases del projecte. Des dels arxius de premsa que han ajudat a l'autor a estructurar la història, als dibuixos originals de la novel·la gràfica. També els materials audiovisuals que donen compte del panorama sociopolític i cultural del moment, i un espai dedicat al mural que l'artista Dr. Alderete realitzarà i que serà concebut com a extensió de la seva pròpia obra.

2. BIOGRAFIES

Fermin Muguruza

És conegut sobretot per la seva extensa carrera musical (Kortatu als anys vuitanta, Negu Gorriak als noranta, i el recorregut posterior en solitari). Durant els últims vuit anys també ha dut a terme un extens treball en el camp audiovisual. A més de les pel·lícules *Bass-que Culture*, *Checkpoint Rock*, *Canciones desde Palestina*, *Zuloak* i *No More Tours*, ha dirigit la sèrie d'onze documentals sobre la música àrab *Next Music Station* per a la cadena Al Jazeera. Actualment també és el programador de les seccions de documental musical dels festivals DOCSDF de Mèxic i Cine Migrante de l'Argentina.

Harkaitz Cano

Ha publicat la novel·la *Twist* (2012), el poemari *Compro oro* (2011) i la col·lecció de relats *Circo de invierno* (2013). Escriu també literatura infantil i guions per a còmic col·laborant assíduament amb músics i artistes de disciplines diverses. Va guionitzar, juntament amb Fermin Muguruza, la novel·la gràfica *Black is Beltza* (2015). Actualment prepara la seva primera obra de teatre.

Jorge Alderete

El treball d'aquest il·lustrador nascut a la llunyana Patagònia argentina el 1971 ha estat publicat en diverses antologies especialitzades i la seva obra ha estat exposada en diverses galeries i museus del món. Ha dissenyat cap a 100 arts per a discos de grups procedents de diverses parts del món i ha publicat tres llibres abans de publicar la seva primera novel·la gràfica *Black is Beltza*. És cofundador de la Galeria Vértigo, un espai dinàmic, situat a Ciutat de Mèxic, que s'ha especialitzat en el disseny i la il·lustració.

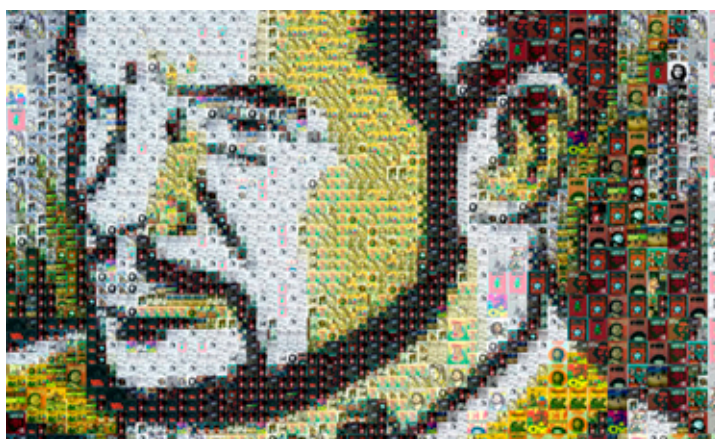
3. TEXT DEL CURADOR

D'ençà que vaig observar la foto feta a Nova York el 1965 en què apareix la comparsa dels gegants de Pamplona, imatge típica de les festes de San Fermí, desfilant per la 5a Avinguda de Nova York, i el peu de foto en què es podia llegir que a causa dels disturbis racials es va prohibir la participació a la desfilada als dos gegants negres, vaig saber que aquí hi havia una història.

Després, durant una de les meves visites a Cuba, vaig assaborir el relat d'una missió secreta, una de tantes, contada per un dels seus protagonistes, sobre com van haver de dur a terme els serveis secrets de la Divisió d'Intel·ligència cubans a finals dels anys 60, en plena Guerra Freda, un operatiu encobert per ajudar a un dels moviments amb els quals la revolució cubana simpatitzava i recolzava, els Black Panthers dels Estats Units. Em van explicar com, per salvar a un militant afroamericà que segons els seus informes de contraintel·ligència anava a ser executat per la CIA, van haver d'entrar per Mèxic, contactar-lo als Estats Units i, per portar-lo a Cuba on rebria l'estatus de refugiat polític, com van haver de passar abans per Canadà, Algèria, Espanya i, un cop ja a Madrid, viatjar a l'Havana. Una maniobra de confusió i desorientació típica de l'època, perquè els diferents serveis secrets que operaven internacionalment no confirmaren les seves sospites sobre la implicació dels cubans amb els diferents grups bel·ligerants que emergien a països forans.

La desfilada a Nova York, l'operació secreta dirigida per Cuba, i les ciutats que toca la història ambientades a l'any 1967, començaran a girar i ballar al voltant de la nostra narració, com els gegants de la comparsa de Pamplona a les festes de San Fermí, Nova York i la Velvet Underground, Harlem, Malcom X, James Brown i Muhammad Ali, Cuba, Fidel i la Orquestra Revé i el seu Charangón, Mèxic i Juan Rulfo, Los Angeles, el moviment Chicano Powe i Tin Tan, el Festival de Monterrey, la Expo de Montreal i Charles de Gaulle, Algèria i Cheika Rimitti, Madrid i el Che, sempre el Che i, sobrevolant tot, la guerra de Vietnam, la guerra dels 6 dies d'Israel, la KGB, la CIA i el MOSAD, la guerrilla de Bolívia, els moviments d'alliberació a tot el món, les drogues psicodèliques, l'alliberament sexual i la revolució de l'orgasme i, per sobre de tot, la música d'Otis Redding: "Respect".

Necessitava per a aquesta història un Corto Maltés, un aventurer que no dubtés a implicar-se en les diferents circumstàncies que li toqués resoldre a la vida; un basc-francès de pare anglès, o potser el mateix Corto Maltés, la desaparició del qual va fixar Hugo Pratt a la Guerra Civil Espanyola, un fotògraf que va venir a cobrir la Guerra Civil Espanyola i es va enamorar d'una republicana de Pamplona, que fugint de l'avenç feixista, es van refugiar al sud de França, però al tenir al seu fill, el nostre protagonista, Manex Unanue, va desaparèixer amb la seva càmera fotogràfica en algun altre escenari que el va cridar a l'acció. Un retret que el nostre protagonista durà a sobre, però que marcarà la seva personalitat.

La idea per a la construcció d'aquesta història d'acció i espionatge, on es barreja la música, l'amor i la revolució, serà la innovació estètica mitjançant la trobada de diferents gèneres cinematogràfics i els diferents avenços audiovisuals.

L'experimentació de diferents formats i idees i la utilització de les diferents eines de la ficció cinematogràfica i el fals documental tindrien cabuda en aquesta història.

Per un costat, experimentariem amb la barreja del 3D i els personatges reals, prenent com a referència la pel·lícula basada en el còmic de Frank Miller, "Sin City", dirigida pel mateix Frank Miller i Robert Rodríguez amb l'inestimable assessorament de Quentin Tarantino, en què l'ús del blanc-i-negre confereix al film un aire d'elegància i novel·la d'impossibles.

Per un altre costat, l'animació, amb l'obligada menció a "Vals amb Bashir", d'Ari Folman, amb els seus gràfics realistes, barrejats amb escenes surrealistes, i a les pel·lícules animades basades en les novel·les gràfiques de Corto Maltés, on al marge de la seva precisa ambientació es caracteritzen per la cura i el detall que l'autor del còmic posava a l'hora de construir les diferents subtrames i personatges. Si bé hi ha acció a dojo, aquesta no és una finalitat en si mateixa, sinó que ve recolzada per una història sòlida i interessant que deixa espai a la dimensió dramàtica dels seus protagonistes i a les relacions canviants que s'estableixen entre ells.

I per a més atreviment, el musical, havent de mencionar en primer lloc la pel·lícula que va renovar el gènere, "Moulin Rouge", de Baz Luhrmann, amb els seus moviments de càmera, colors càlids i muntatge agressiu i arriscat, però també hem d'assenyalar la transgressora i referencial "Bailar en la oscuridad", de Lars von Trier, melodrama desolador sobre les injustícies humanes, amb la seva inquieta i dinàmica càmera, com si es tractés d'un personatge més i les seves coreografies oníriques.

Encara que es recorri als esperats llocs comuns dels gèneres mencionats, el tractament matisat i sotmès a l'evolució que rebran tots els personatges, des dels protagonistes als secundaris, s'allunyarà dels maniqueïsmes i clixés unidimensionals, i la pròpia trama, escaparà en tot moment dels convencionalismes complaents.

Citar, per últim, la pel·lícula "Quadrophenia", basada en l'òpera rock del grup The Who, on el personatge principal, a l'estil del nostre Manex, lluita per l'autodefinició, la rebel·lió i el rebuig en una recerca per establir qui és en realitat, intentant arribar a algun lloc i ser part d'alguna cosa, sempre amb la música com a teló de fons.

Fermin Muguruza

4. ACTIVITATS PARAL·LELES A L'EXPOSICIÓ

Inauguració de l'exposició *Black is beltza*

Acte d'inauguració amb Roc Blackblock i Blackcelona Sound Selectors

21.06.2016 / 19h

Claustre

Roc Blackblock: Roc Blackblock es defineix com a il·lustrador tot terreny: murs, pell, paper, tela, formats digitals. És en l'art urbà on ha concentrat i consolidat el seu bagatge per les diferents disciplines gràfiques. El seu treball està estretament lligat als moviments socials i a noves formes d'entendre la ciutat i el seu espai públic. Algunes de les intervencions més destacades són les façanes del Casal de Joves de Roquetes, del centre social Can Vies o del Casal de Joves de Ripollet.

Blackcelona Sound Selectors: Responsables del col·lectiu Blackcelona, de promoció i acció de grups de música negra de la ciutat, ofereixen un recorregut musical pel bo i millor de la música negra, a través d'un viatge en què el soul, el funk i el rhythm & blues són els protagonistes de la història de la música d'arrel afroamericana, amb una selecció dels cantants i grups més destacats que han dignificat aquests estils musicals. Una sessió musical de la millor música negra dirigida a les minories més exigents i amb gran sensibilitat musical.

Projecció documental

Héroes Invisibles: afroamericanos en la guerra de España (2015), d'Alfonso Domingo i Jordi Torrent. Durada: 1h 17 min

22.06.2016 / 17h

Sala d'actes

La gesta de la Brigada Lincoln és coneguda. Formada per 2.800 nord-americans, la brigada Lincoln va acudir a defensar el 1936 la República Espanyola, juntament amb prop de 50.000 voluntaris arribats de 54 països. El que gairebé no se sap és que entre ells hi havia 85 d'afroamericans que van anar al combat per lluitar contra el racisme i pels drets civils que els negaven al seu mateix país. Aquesta n'és la història, una pàgina inèdita de la història dels Estats Units i d'Espanya. La peripècia d'uns herois invisibles que van anar a una guerra llunyana per lluitar per la seva llibertat.

Xerrada

Black is beltza, l'origen

A càrrec dels creadors de la novel·la gràfica: Fermin Muguruza, Dr. Alderete i Harkaitz Cano

22.06.2016 / 19h

Claustre

Master class de dansa afro-funk

Akelarre Rap. Dansa Black is negra

A càrrec de Makady Jammeh

23.06.2016 / 16.30h

Exhibició al carrer

Makady Jammeh és una ballarina d'ascendència africana nascuda a Girona. Va començar a ballar estils com el breakdance i el dancehall als 16 anys, però no es va donar a conèixer fins als 19 anys, després de coronar-se com a BCN Dancehall Queen 2010. D'aleshores ençà no ha deixat de formar-se amb grans ballarins nacionals i internacionals, treballar en festivals i impartir tallers en més de deu ciutats del país. És la campiona de dancehall de la península ibèrica i ha creat el seu primer projecte de ball anomenat K-Free.

Xerrada cantada

Akelarre Rap. Hip hop és dona

A càrrec de les raperes Maysa Daw (Palestina), La Basu, Aneguria, BOCAdeBABA i Ches.

Moderador: Consol Sàenz

23.06.2016 / 19h

Claustre

Maysa Daw: Cantautora palestina. Membre de DAM i Ministry of dub-key. Actualment treballa en el seu primer disc en solitari. Gèneres: pop rock, hip hop, soul.

La Basu: és el principal referent de rap a Euskal Herria, amb més de 20 anys de recorregut dins del moviment hip hop. Va ser la primera a tenir un grup íntegre de dones i al costat d'Aneguria és la responsable d'Eskina Femenina, un projecte que difon treballs de dones per crear nous referents. Amb un exitós disc anomenat "Aire es vida", és a punt de treure el primer disc de rap en èuscar fet per una dona: "Izotz Erregina".

Aneguria: Aneguria, àlies La Kieta, és una cantant de Bilbao que es mou per diferents estils musicals: el rap, el raggamuffin i el freestyle, entre d'altres, en èuscar, en anglès i en castellà. És una de les creadores del projecte Eskina Femenina, des del qual difon treballs de dones dins de la cultura del hip hop.

BOCAdeBABA: Som l'Atina i l'Àrid. Un pèsol i un panda que un dia es van trobar per casualitat. Fem rap per amor i per cabreig, perquè en algun moment ho vam necessitar i se'ns va quedar el costum als dits, a la veu, al llapis.

Ches: Remixer, turntablista, dj... Madrilenya d'origens guineans establerta a Barcelona. Capaç d'elaborar mesclures híbrides i energètiques que combinen a la perfecció hip hop amb electrònica de ball. Podem dir que alguns dels seus temes i remescles han sonat a BBC Radio 1Xtra o EMS Radio.

Consol Sàenz: Periodista especialitzada en cultura, música. Després de passar per diverses ràdios municipals i lliures com ara Ràdio PICA, s'incorpora a RNE Catalunya, on ha dirigit i presentat programes com ara La Taverna del Llop, Pachamama o Territori Clandestí de Ràdio 4. A Radio 3, ha col·laborat a El Ciempiés, Diario Pop o Desde la Bahía, entre d'altres. Actualment dirigeix i presenta El Gran Quilombo.

Projecció pel·lícula

La connexió algeriana

La batalla d'Alger (1966), de Gillo Pontecorvo. Durada: 2h

25.06.2016/ 16.30h

Sala d'actes

La batalla d'Alger és una de les pel·lícules més emblemàtiques de la història del cinema, valor que sens dubte li atorga la seva qualitat excepcional, però també el fet de resultar el millor testimoni (el més directe i assequible) d'un capítol que va ser "clau de volta" en la història de la revolució algeriana, així com un dels testimonis més representatius de la revolució anticolonial, un fet històric que rarament ha trobat la seva expressió cinematogràfica, una expressió que, sense excepció va haver de ser prestada perquè les nacions emergents del Tercer Món amb prou feines van disposar d'uns quants càmeres a les guerrilles. És igualment una pel·lícula diferent, feta des de dalt, però també des de baix.

Xerrada musicada

La connexió algeriana

A càrrec de Amel Zen, Yacine Belahcene, Madjid Fahem i Joan Garriga

25.06.2016/19h

Claustre

Amel Zen: La cantant i compositora de pop ètnic Amel Zen està universalitzant la música del nord de l'Àfrica incorporant sons moderns al llegat tradicional. La seva darrera cançó, "Tlata", ha estat número u de les llistes de les principals ràdios d'Algèria durant deu setmanes.

Yacine Belahcene: Cantant de pare algerià i mare catalana. Actualment és el cantant de Yacine & The Oriental Groove i Rumabamazigha, abans ho va ser de Nour i Cheb Balowski. Nascut a Pàdova (Itàlia), ha viscut sempre entre dues cultures que connecten la Mediterrània: l'amazic (Chaoui) i la catalana. Des de Cheb Balowski fins a Oriental Groove, ha girat per tot Europa, el

Nord d'Àfrica, l'Orient Mitjà, l'Amèrica del Nord i l'Amèrica del Sud. Va col·laborar al programa de RNE Músiques Clandestines.

Madjid Fahem: es va donar a conèixer com a guitarrista dels projectes Radio Bemba i La Ventura de Manu Chao, però té una llarga biografia musical que comença als suburbis de París. Aquesta ciutat va ser la que el va veure créixer i iniciar-se en la música. Als 16 anys, va agafar una vella guitarra acústica del seu pare i va començar a tocar amb els seus oncles. Va tocar amb diferents bandes del seu barri i més tard es va unir a La Kinky Beat i després a Manu Chao, amb qui continua compartint escenaris i estudis de gravació.

Joan Garriga: Cap a la meitat dels anys noranta Joan Garriga va fundar Dusminguet, pioners en la fusió de ritmes i gèneres. Després de la seva dissolució el 2004 va passar a tocar amb altres músics i formacions, entre els quals Amparo Sánchez o Marià Roch. Fruit de la trobada amb aquest últim va néixer La Troba Kung-Fú. Aquesta banda va marcar un abans i un després en la història de la rumba catalana perquè va mostrar la permeabilitat d'un gènere molt local, tocat amb una visió molt global, de manera que va posar en relleu les complicitats que hi ha amb els ritmes d'Amèrica i de l'Àfrica.

Projecció documental

New Orleans is Beltza

NOLA? (2015), de Fermin Muguruza. Durada: 65 min.

29.06.2016 / 16.30h

Sala d'actes

“Atret pel seu encís, Fermin Muguruza se n'ha anat a The Big Easy per gravar un disc, “Irun Meets New Orleans” i realitzar un documental *Nola?*, sobre la situació deu anys després del Katrina. Tot això, envoltat per la crema de l'escena local: des de la històrica Preservation Hall Jazz Band fins a la rapera de bounce Katey Red, al costat de col·laboradors de Galactic, Dr. John i Trombone Shorty. *Nola?* té molts paral·lelismes amb un episodi de *Treme*: les cançons estan molt ben integrades, relacionades amb el que els protagonistes expliquen. La música esdevé, així, un personatge més de la narració. El fil conductor és el locutor de la WWOZ George Ingmire, també documentalista i autor de diversos assajos radiofònics sobre l'impacte de l'huracà. Amb el seu *speech* crític i irònic alterna el relat de la gravació del disc amb observacions sobre l'estat de les coses.”

Xerrada musicada

New Orleans is Beltza

La música de New Orleans, de l'esclavisme al off-beat

A càrrec de Chrishira Perrier, Jonathan Freilich, Paul Thibodeaux, Ashlin Parker, Robert Walker i Devon Taylor

Modera: Miquel Botella.

29.06.2016 / 19h

Claustre

Chrishira Perrier (Simon) és una artista de Nova Orleans (LA). Recentment ha participat al darrer xou d'impacte d'Oxygen Networks, Fix My Choir, protagonitzat per Michelle Williams de *Destiny's Child* i Deitrick Haddon de *Preachers of L.A.* Ha interpretat en dues ocasions el paper d'Effie White a *Dreamgirls* i ha tingut l'honor de treballar amb Jennifer Holiday i Jennifer Hudson.

Jonathan Freilich: Guitarrista i compositor, ha participat activament en l'escena musical de Nova Orleans des que hi va arribar, el 1989. Ben aviat es va trobar tocant als bars musicals més importants com a músic acompanyant. El 1992 va cofundar la New Orleans Klezmer All-Stars, un grup de klezmer pioner que barreja la música klezmer amb l'animació i l'energia del funk, el jazz i la música de xaranga de Nova Orleans. Ha tocat amb la major part dels millors músics de Nova Orleans de tots els gèneres. Productor del disc de Fermin Muguruza "Irun meets New Orleans".

Paul Thibodeaux: Va créixer a la riba nord de Nova Orleans, on ha tocat regularment des que era adolescent, i va estudiar, entre d'altres, amb Alvin Batiste. Paul Thibodeaux no és només intèrpret, també és l'amo de la Thibodeaux School of Music. Innovant, sempre, els sons de percussió, veure'l és un plaer.

Ashlin Parker: Va néixer a Charlotte (NC) i va començar a tocar la trompeta als 10 anys. Va estudiar a la University of North Carolina School for the Arts i el 2006 va arribar a Nova Orleans. Com a membre de la New Orleans Jazz Orchestra, el 2009 va compartir el Grammy Award for Best Large Jazz Ensemble pel disc "Book One".

Devon Taylor: És un jove intèrpret de tuba amb molt de talent. Va deixar Los Angeles per anar a Nova Orleans, on ja està tocant amb la Preservation Hall Jazz Band al Preservation Hall.

Robert Walker: Va néixer i va passar la infantesa a Nova Orleans, Louisiana. Viu a Nova Orleans i toca el trombó en tres bandes diferents: Free Spirit Brass Band, Lagniappe Brass Brass, i la seva pròpia banda Street Legendz Brass Band.

Miquel Botella: Especialitzat en música d'arrels nord-americanes, Miquel Botella ha col·laborat en els programes televisius Sputnik i Jazz&Co de TV3 i és coautor del llibre *Antologia del country*.

Des del 2008 és coordinador de redacció de la revista *Rockdelux* i entre el 2014 i el 2016 ha dirigit el programa Ciudad Criolla a Radio Gladys Palmera, dedicat a la música de Nova Orleans i Louisiana, actualment reconvertit en la web ciudadcriolla.com.

Gora Black Fermin.

Desfilada pels carrers del Gòtic amb el gegant Maqui i la Xaranga Màgic.

07.07.2016 / 19h

Xaranga Màgic: Bogeria, descontrol, caliu i música non-stop! Sorgits de la bogeria del Carnaval de Sallent i amb més de cinc anys a l'esquena fent ballar els carrers de Catalunya, com a acompanyants del Gegant Maqui fan tremolar la terra que trepitgen amb un ritme frenètic i sense espais per al silenci.

4. CRÈDITS

EXPOSICIÓ

És un projecte d'Azkuna Centroa

Curadoria: Fermin Muguruza

Disseny gràfic: Gorka Eizagirre

Disseny muntatge: Sahatsa Jauregui

Coordinació activitats: Joni D

Muntatge: GAMI SCL

Organitza: Azkuna Centroa i Arts Santa Mònica-Departament de Cultura

ARTS SANTA MÒNICA

Director: Jaume Reus

Exposicions:

Coordinació general: Fina Duran Riu

Edicions: Cinta Massip i Susanna Álvarez

Direcció tècnica: Xavier Roca

Activitats:

Coordinació general: Marta Garcia

Relacions externes: Alicia González

Coordinació audiovisual: Lorena Louit

Àrea tècnica: Eulàlia Garcia.

Administració:

Responsable de gestió: Cristina Güell

Àrea d'exposicions: Mònica Garcia Bo

Secretaria de direcció: Chus Couso

Comunicació:

Coordinació general: Jordi Miras Llopart

Web i xarxes socials: Luis Villalón Camacho

Difusió: Juanjo Gutiérrez

Arts Santa Mònica. Centre de la Creativitat – Departament de Cultura
Àrea de Comunicació i Premsa

Mail: comunicacio_artssantamonica@gencat.cat
@artssantamonica

Coordinació Comunicació i Premsa: Jordi Miras Llopart Mail: jmirasl@gencat.cat | Tel.: (34) 93 316 28 10 – (34) 93 316 28 56 Ext.13436

Web i Xarxes Socials: Luis Villalón Mail: lvillalon@gencat.cat | Tel.: (34) 93 556 53 14 (directe) – (34) 93 316 28 19 Ext.13441

Difusió: Juanjo Gutiérrez Mail: jgutierrezg@gencat.cat | Tel.: (34) 93 316 28 57 (directe) – (34) 93 316 28 10 Ext.13442

Arts Santa Mònica, Centre de la Creativitat

La Rambla 7 08002 Barcelona T 935 671 110 artssantamonica.gencat.cat **Entrada Lliure**
De dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h Diumenges i festius d'11 h a 17 h Dilluns tancat
